

“Bare du og jeg”

Det har alltid (alltid, alltid) bare vært du og jeg.

Helt fra begynnelsen.

Du vet ikke et annet liv. Jeg vet, men jeg vil ikke vite. Tenker ikke på det som kommer.

At alt går over og blir til noe nytt. At din verden snart skal bli større.

Alt jeg vil er å ligge helt stille og høre på at du sover. Vite at du alltid er et par meter unna. Vite at du føler deg trygg og elsket, og at jeg forstår deg. Forstår alt du sier, selv om alle andre hører det som blabla.

Hjelpe deg opp når du faller. Tørke tårer og blåse. Blåse alt det vonde bort. Holde deg i hånden. Synge. Tøyse.

Forklare deg at noen ting er farlige. Lære deg at nei er nei.

Og noen ganger gir jeg etter likevel. Fordi du så søt når du smiler.

Fordi du er nesten enda søtere når du er skikkelig sint.

Kruttønne!

Silkemyk.

Fjonehår.

Kloke øyne.

Liten hånd.

Stor personlighet.

Fem tenner.

Små sko.

En sekk. Og en matboks du snart får bruk for.

Du vet ikke. Og jeg vil ikke vite.
Bare du og jeg, Iben. Bare du og jeg.

